

Kl. 17:19

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er netop også det, jeg synes er hele baggrunden for den debat, som vi nu har haft, også omkring vedtagelser. Hvis man ser på de to forslag til vedtagelser, er der en stor forskel på dem.

Den vedtagelse, som VKO og Ny Alliance har fremsat, tager afsæt i de positive erfaringer og positive forslag, som vi har præsenteret, og som også dokumenterer, at vi fortsat arbejder med at løse vores problemer på miljøområdet. Og det er lige præcis dér, man kan se problemstillingen i forhold til oppositionen, som jo kun er optaget af at se, om glasset er halvt tomt frem for halv fuldt, i stedet for at se på de udfordringer, vi står over for. Det er jo netop derfor, at der er en stor forskel på, hvem der ønsker at handle på problemerne, og hvem der ønsker at påpege problemer uden at levere handling. Og der må jeg sige, at oppositionen i dag stort set ikke har leveret et eneste politisk forslag til at komme videre.

Kl. 17:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ministeren. Hr. Per Clausen har bedt om ordet som ordfører.

Kl. 17:20

(Ordfører for forespørgerne)

Per Clausen (EL):

Jeg synes, at den sidste ordveksling var vældig interessant, for det kom jo frem, hvad der var galt med oppositionens forslag til vedtagelse. Der var det galt, at vi ikke brugte alle de ord, vi har, til at rose regeringens initiativer og politik, og at vi efter at have rost regeringens politik så sagde, at når den nu er fortsat med den politik, så evaluerer vi i 2011, hvordan det er gået med OECD-rapporten. Det, der er galt med oppositionens forslag, er – ud over det altså ikke roser regeringen – at det ikke indeholder nogen konkrete forslag til politisk aktivitet. Jeg må jo nok indrømme, at det, når jeg læser det forslag, som oppositionen ved hr. Torben Hansen har fremsat – og som jeg personligt ikke har vældig mange følelser for – er svært at se, at det ikke indeholder konkrete forslag. Det kan godt være, at det indeholder konkrete forslag, ministeren ikke bryder sig om. Det kan f.eks. godt være, at ministeren ikke bryder sig om at videreudvikle rammerne for en miljøstrategi og at planlægge med specifikke miljøkvalitetsmål samt delmål og tidsfrister. Men det er da et konkret forslag til politik. Og sådan er det jo hele vejen igennem. I modsætning til regeringen og Dansk Folkeparti og Ny Alliances forslag, som jo sådan set ude-

lukkende konstaterer, at her går det godt, og at det skal blive ved med at gå, som det går, indeholder oppositionens altså en række konkrete forslag. Det er det ene.

Det andet, jeg vil sige, er, at det jo var lidt spændende med den her OECD-rapport. Om den nu er en kritik af regeringens politik og af Danmark eller ej, synes jeg sådan set man kan lade ligge. Det, man bare må konstatere, er, at det er en rapport, der siger, at Danmark klarer sig gennemsnitligt og på en række områder under gennemsnittet i forhold til de andre OECD-lande.

Det havde hr. Eyvind Vesselbo jo en gennemgang af, og han mente, at man ikke skulle tage det så alvorligt, for den slags sammenligninger kunne man ikke bruge til noget. Det må vi huske næste gang, der kommer en rapport om folkeskolen eller om et eller andet, hvor Danmark ligger som et eller andet nummer. Så vil vi bare forvente at få at vide af Venstres ordfører, at man ikke kan sammenligne det, og at det ingenting betyder. Det ser jeg selvfølgelig frem til.

Realiteten er jo nok, at selv om man kan sige, at den slags sammenligninger er lidt svære og derfor kan være lidt unøjagtige, er det nok ikke helt forkert, når man på område efter område kan konstatere, at situationen i Danmark ikke er bedre end gennemsnittet, men snarere lidt dårligere. Og så kunne man jo som minister og som regeringspartier vælge at sige: Det er også rigtigt nok, men det var da også skidt i 1999. Så nu skal vi gøre en ekstra indsats – ikke bare for at rette op efter os selv, men også efter de forsømmelser, som den socialdemokratisk-radikale regering måtte have begået i 1990'erne.

Jeg skal medgive, at hvis man valgte den linje, så ville Enhedslisten måske slet ikke være så uvenlig og ufremkommelig, hvad det angår.

Vi har også haft en diskussion om miljømilliarden, som jo – ligesom naturparkerne – indgår som eksempler på alt det gode. Det er fremgået meget tydeligt af debatten i dag, at når vi snakker om miljømilliarden, så snakker vi om en kompensation for nedskæringer, som man så har valgt at give på den ikke usmarte måde, at man giver pengene fire gange og lader, som om det er nye penge hver gang. Det er ikke usmart fundet på, dels at give pengene over 4 år, for så kan man tale om 1 mia. kr. i stedet for 250 mio. kr. – det lyder af mere – dels kan man prale af det hvert fjerde år. Det er en smart metode, som man vel i en eller anden forstand kan frygte at kommende regeringer også vil tage til sig. Men